

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Tatiany Hanečkovej v právnej veci žalobcu: **Ing. J. T. - T.**, zastúpený advokátkou JUDr. D.B., proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. VIII/256/8612/2004/Šin zo dňa 03.09.2004, č. VIII/256/8817/04/Hil zo dňa 06.09.2004, č. VIII/256/8818/04/Hil zo dňa 06.09.2004 a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/105/2004-110 zo dňa 21.03.2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/105/04-110 zo dňa 21.03.2007 **potvrzuje**.

Žalobcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **neprižnáva**.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom č.k. 11S/105/2004-110 zo dňa 21.03.2007 Krajský súd v Trenčíne zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti troch rozhodnutí žalovaného:

1. rozhodnutie č. VIII/256/8612/2004/Šin zo dňa 03.09.2004, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Trenčín – dodatočný platobný výmer č. 645/230/37959/04/Hula zo dňa 05.04.2004, ktorým bola žalobcovi dorubená daň z príjmov fyzických osôb vo výške 271 060 Sk za účtovné obdobie roku 2000 (konanie bolo pôvodne pred spojením vecí vedené na Krajskom súde v Trenčíne pod sp.zn. 11S/105/04),

2. rozhodnutie č. VIII/256/8817/04/Hil zo dňa 06.09.2004, ktorým žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutie správcu dane – Daňového úradu Trenčín – dodatočný platobný výmer č. 645/230/37436/04/Hula zo dňa 01.04.2004, ktorým bol vyrubený nedoplatok na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august roku 2000 vo výške 165 220 Sk (konanie o žalobe bolo pôvodne vedené na Krajskom súde v Trenčíne pod sp.zn. 11S/109/2004),
3. rozhodnutie č. VIII/256/8818/04/Hil zo dňa 06.09.2004, ktorým žalovaný potvrdil rozhodnutie Daňového úradu Trenčín – platobný výmer č. 645/230/37439/04/Hula zo dňa 01.04.2004, ktorým bolo žalobcovi určené zvýšenie dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie august 2000 vo výške 82 610 Sk (konanie bolo pôvodne vedené na Krajskom súde v Trenčíne pod sp.zn. 11S/111/2004).

Všetky tri veci boli spojené Krajským súdom v Trenčíne do spoločného konania vedeného na Krajskom súde v Trenčíne pod spisovou značkou 11S/105/04.

Krajský súd rozsudok zdôvodnil tým, že žalobca so spoločnosťou S., s.r.o., podľa vyjadrenia konateľa spoločnosti S., s.r.o., Š. K. v auguste roku 2000 neobchodovali, nepoznajú sa a tvrdenia žalobcu, že osobu, s ktorou obchodoval, nelegitimoval a nevie ju identifikovať, vyhodnotila ako účelové tvrdenia. Keďže považoval skutkový stav daňovými orgánmi za dostatočne zistený, daňové orgány správne veci vyhodnotili a vyvodili aj správny právny záver, s ktorým sa prvostupňový súd stotožnil a zamietol žalobu ako nedôvodnú.

Proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne podal odvolanie žalobca uvádzajúc, že rozsudok prvostupňového súdu je nesprávny, keďže aj po rozhodnutí odvolacieho súdu sa v novom konaní súd riadne nevysporiadal so zákonnosťou rozhodnutí žalovaného. Predovšetkým nebolo ničím dostatočne dokázané, že by žalobca ako účastník daňových konaní nesplnil podstatné znaky aplikovaných právnych noriem a prvostupňový súd vychádzal len z predpokladov a domniek neoverených žiadnym dôkazným prostriedkom, ako aj z nesprávnych právnych noriem, keď aplikoval nesprávne znenie ustanovenia § 20 zák.č. 289/1995 Z.z., o dani z pridanej hodnoty (ďalej len zák.č. 289/1995 Z.z.), ktorý obsahoval štyri podmienky oprávňujúce uplatnenie si odpočtu dane z pridanej hodnoty (ďalej len DPH) na vstupe a podľa žalobcu boli všetky kumulatívne plnené. Žiadna podmienka, na ktorú sa žalovaný odvoláva a na základe ktorej rozhodol, v zákone nie je uvedená, najmä nie je normatívnou podmienkou, aby daňový subjekt zaúčtoval daňový doklad obsahujúci i DPH a túto uplatnil odpočtom u správcu dane na vstupe až po tom, ako vystaviteľ tohto dokladu si ho zavedie do svojho účtovníctva. A nielen to, ale aj keď túto DPH odvedie na výstupe. Žalobca považuje len za domnienky, závery žalovaného, že žalobca spornú DPH zaplatil inej osobe ako osobe uskutočňujúcej zdaniteľné plnenie, resp., že pre žalobcu sa neuskutočnilo žiadne zdaniteľné plnenie, keďže je mimoriadne nepravdepodobné, že sa v účtovníctve nenachádzal iný výdavkový daňový doklad za nákup obdobného materiálu žalobcu na splnenie svojich záväzkov voči objednávateľovi. Podľa žalobcu je nadobudnutie

sporného tovaru nepochybne preukázateľné u žalobcovho objednávateľa diela tak, ako to bolo dokladované už v doplnení odvolania zo dňa 24.05.2006, tým sa však súd nezaoberal.

S poukazom na uvedené požiadal žalobca Najvyšší súd Slovenskej republiky, aby zmenil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne a zrušil rozhodnutia Daňového riaditeľstva SR zo dňa 03.09.2004 a dve zo dňa 06.09.2004, ako aj rozhodnutia správcu dane – Daňového úradu Trenčín zo dňa 05.04.2004, 01.04.2004 a 01.04.2004 a vec vrátil prvostupňovému správnenému orgánu na nové konanie.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že trvá na doterajších stanoviskách a zdôrazňuje, že žalobca porušil ust. § 20 ods. 2 písm. a/, c/ a d/ zák.č. 289/1995 Z.z. tým, že ako platiteľ nepreukázal prijatie zdaniteľných plnení tou právnickou osobou, ktorá bola uvedená na daňových dokladoch, DPH nebola zaplatená dodávateľovi, pretože platby v tejto spoločnosti prijaté neboli a žiadna iná osoba nebola poverená konať v jej mene. Rovnako daňové doklady, príjmové pokladničné doklady o zaplatení ceny dodávok neboli vystavené spoločnosťou dodávateľa – S., s.r.o. Uvedeným konaním žalobcu bol neoprávnené uplatnený odpočet dane na vstupe za zdaňovacie obdobie august 2000, pričom žalobca ako platiteľ dane mal nárok na odpočet DPH len pri súčasnom splnení podmienok ustanovených v § 20 ods. 2 písm. a/ – d/ zákona o DPH, pričom nesplnenie, čo i len jednej z nich má za následok nemožnosť uplatnenia nároku na odpočet DPH. Podľa názoru žalovaného je podstatou sporu posúdenie skutočnosti, či žalobca za nakúpený a dodaný stavebný materiál od spoločnosti S. zaplatil osobe, ktorá je uvedená na pokladničných dokladoch, či táto osoba vystavila sporné doklady, dodala materiál a prijala za dodaný materiál finančné prostriedky. Keďže žalobca ani po opakovanej daňovej kontrole neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že ním uplatnené výdavky za nákup stavebného materiálu vyplatil daňovému subjektu, ktorý je na týchto dokladoch uvedený – spoločnosti S., žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku /ďalej len O.s.p./) preskúmal napadnutý rozsudok z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné a preto je potrebné napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne potvrdiť. Na základe uvedeného v súlade s § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. v spojení s § 219 O.s.p. napadnutý rozsudok potvrdil.

Krajský súd v Trenčíne rozhodol vec po prvýkrát rozsudkom zo dňa 26.05.2005, ktorý bol na základe odvolania žalobcu zrušený uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. značka 4SŽ-o-KS107/05 zo dňa 13.12.2006 a vec bola vrátená krajskému súdu na ďalšie konanie z dôvodu procesného pochybenia prvostupňového súdu.

Z pripojeného administratívneho spisu vyplynulo, že žalovaný uskutočnil opakovanú daňovú kontrolu u žalobcu dňa 09.07.2003, ktorú ukončil prerokovaním a podpísaním protokolu č. 645/341/18583/04/Bát zo dňa 26.03.2004. Predmetom kontroly bolo zdaňovacie obdobie roku 2000, pričom kontrola bola zameraná na daň z príjmu fyzických osôb ako aj na DPH. Na základe výsledkov opakovanej daňovej kontroly boli vydané správcom dane – Daňovým úradom Trenčín tri rozhodnutia a to:

1. rozhodnutie Daňového úradu Trenčín č. 645/30/37959/04/Hula zo dňa 05.04.2004 dodatočný platobný výmer, ktorým bol žalobcovi vyrubený daňový nedoplatok na dani z príjmov fyzických osôb vo výške 271 060 Sk za účtovné obdobie roku 2000. Žalovaný uvedené rozhodnutie správcu dane potvrdil, rozhodnutím č. VIII/256/8612/2004/Šin zo dňa 03.09.2004.
2. platobný výmer vydaný Daňovým úradom Trenčín č. 645/230/37436/04/Hula zo dňa 01.04.2004, ktorý na základe opakovanej daňovej kontroly rozhodol o vyrubení daňového nedoplatku na DPH žalobcovi za obdobie august 2000 vo výške 165 220 Sk. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené žalovaným dňa 06.09.2004 č. VIII/256/8817/04/Hil.
3. ďalším rozhodnutím napadnutým žalobcom bol platobný výmer vydaný Daňovým úradom Trenčín č. 645/230/37439/04/Hula zo dňa 01.04.2004 o určení zvýšenia dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie mesiaca august 2000 vo výške 82 610 Sk. Podľa § 44 zák.č. 289/1995 Z.z. uvedené rozhodnutie potvrdil žalovaný rozhodnutím č. VIII/256/8818/04/Hil zo dňa 06.09.2004.

Podľa § 29 ods. 8 zák.č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov (ďalej len zák. č. 511/1992 Zb.) v znení neskorších predpisov daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní, alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 289/1995 Z.z. o DPH (účinného do 31.12.2001) platiteľ má nárok na odpočet dane pri prijatých zdaniteľných plneniach, ak sú prijaté na účely uskutočnenia svojich zdaniteľných plnení, a ak tento zákon neustanovuje inak. Ak platiteľ zdaniteľné plnenie prijme na uskutočňovanie svojich zdaniteľných plnení a zároveň aj na iný účel ako na uskutočňovanie svojich zdaniteľných plnení, má nárok na odpočet dane v pomernej výške zodpovedajúcej rozsahu použitia prijatého zdaniteľného plnenia na uskutočňovanie svojich zdaniteľných plnení.

Podľa § 20 ods. 2 zák. č. 289/1995 Z.z. má platiteľ nárok na odpočet dane ak:

- a) sa zdaniteľné plnenie uskutočnilo (§ 13),
- b) daň na vstupe zaúčtoval,
- c) daň zaplatil platiteľovi, ktorý uskutočnil zdaniteľné plnenie,
- d) má daňový doklad alebo zjednodušený daňový doklad, ktoré vyhotovil platiteľ a doklad o zaplatení dane, pričom dokladom o zaplatení dane v prípade,

že daň na vstupe je 200 000 Sk a viac, je len doklad o bezhotovostnej platbe uskutočnenej prostredníctvom banky alebo doklad o platbe na pošte poštovou poukážkou.

Podľa § 44 ods. 5 veta prvá zák. č. 289/1995 Z.z. zo súčtu vlastnej daňovej povinnosti zistenej daňovým úradom a nadmerného odpočtu uvedeného v daňovom priznaní sa určí zvýšenie dane vo výške 50% v prípade, že nadmerný odpočet uvedený v daňovom priznaní bol vrátený podľa § 23. V prípade, že nadmerný odpočet uvedený v daňovom priznaní nebol vrátený podľa § 23, určí sa zvýšenie daní vo výške 50% z vlastnej daňovej povinnosti zistenej daňovým úradom a zvýšenie dane najviac vo výške 10% z nadmerného odpočtu uvedeného v daňovom priznaní.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 366/1999 Z.z. o dani z príjmov (v znení účinnom do 31.12.2000) je daňovým výdavkom výdavok (náklad) daňovníkom preukázateľne vynaložený na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie príjmov, zaúčtovaných v účtovníctve daňovníka. Ak výšku výdavku (nákladu) limituje osobitný predpis preukázaný výdavok (náklad) možno zahrnúť do daňových výdavkov najviac do výšky tohto limitu. Ak výšku výdavku (nákladu) limituje tento zákon, preukázaný výdavok (náklad) možno zahrnúť do daňových výdavkov len v rozsahu a za podmienok ustanovených v tomto zákone.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že sa tu nachádzajú daňové doklady dodávateľa spoločnosti S. pre odberateľa Ing. J. T. – T. (žalobcu) a to daňový doklad č. X1. zo dňa 16.08.2000 na dodávku tovaru na sumu 183 516 Sk s príjmovým pokladničným dokladom, v ktorom ako príjemca je uvedená spoločnosť S., s.r.o. a výdajca (alebo prijaté) od Ing. J. T. – T. suma 183 516 Sk a aj výdavkový pokladničný doklad č. 4058 zo dňa 24.08.2000, z ktorého vyplýva, že žalobca vyplatil spoločnosti S. sumu 183 516 Sk na úhradu faktúry č. X1.

Ďalej sa v administratívnom spise nachádza faktúra vystavená spoločnosťou S., s.r.o. pre odberateľa - žalobcu na sumu 241 986,30 Sk, ktorá bola podľa pripojených výdavkového a príjmového pokladničného dokladu vystavená dňa 28.08.2000 a zaplatená v celej výške.

V spise sa ešte nachádza faktúra – daňový doklad vystavený spoločnosťou S., s.r.o. č. X2., pre odberateľa – žalobcu na celkovú fakturovanú sumu za dodávku hrebienkovej ocele vo výške 458 065,30 Sk s tým, že uvedená faktúra mala byť zaplatená v hotovosti, o čom sú pripojené výdavkový pokladničný doklad a príjmový pokladničný doklad zo dňa 31.08.2000.

1./ V § 24 ods. 1 zákona č. 366/1999 Z.z. o daniach z príjmov sú stanovené zákonné podmienky „uznatelnosti“ výdavkov, resp. nákladov daňovníka, t.j. podmienka príslušnosti (výdavok musí vynaložiť daňovník, ktorý si tento výdavok uplatňuje), podmienka existencie (výdavok musí byť preukázateľne vynaložený),

musí byť splnená podmienka vecnosti (výdavok musí slúžiť na dosiahnutie, zabezpečenie a udržanie zdaniteľných príjmov), podmienka evidencie (výdavok musí byť zaúčtovaný v účtovníctve daňovníka), podmienka preukázanosti (výdavok musí byť preukázaný) a podmienka rozsahu (ak je výška výdavku obmedzená alebo limitovaná osobitným zákonom alebo samotným zákonom o daniach z príjmov).

Podľa názoru odvolacieho súdu len tým, že žalobca predložil predmetné faktúry a výdavkové a príjmové doklady, nepreukázal, že došlo k naplneniu a preukázaniu kvalifikovaných výdavkov, pretože obsahom predložených daňových dokladov nebolo preukázané, či fakturovaný tovar a služby boli žalobcom aj v skutočnosti od dodávateľa, na základe predložených dokladov, prijaté a kedy. Tento nedostatok preukázateľnosti vykonania služby smerujúcej k dosiahnutiu, zabezpečeniu a udržaniu príjmov nemôže byť odstránený len tvrdením daňového subjektu, že predmetné faktúry boli vystavené, boli zaúčtované a aj zaplatené. V danom prípade nebolo preukázané, tvrdenie žalobcu o spôsobe dodávky tovaru. Najmä nebolo preukázané reálne miesto dodania (kde bol vyúčtovaný tovar dodaný), akou formou dopravy a kto bol reálnym dopravcom dodávky tovarov. Podľa tvrdenia žalobcu tovar mal byť dodaný konečnému odberateľovi, čo však v priebehu konania nebolo preukázané, z predložených faktúr nevyplýva ani opodstatnenosť žalobcovho tvrdenia, že súčasťou dodávky tovarov a služieb bola aj samotná dodávka predmetného plnenia konečnému odberateľovi. Z tohto dôvodu považuje súd vydané rozhodnutie správcu dane – dodatočný platobný výmer č. 645/230/37959/04/Hula zo dňa 05.04.2004, ktorý bol potvrdený D. R. pod č. VIII/256/8612/2004/Šin zo dňa 03.09.2004, za zákonné.

2./ Žalovaný rozhodnutím č. VIII/256/8817/04/Hil zo dňa 06.09.2004 potvrdil dodatočný platobný výmer správcu dane č. 645/230/37436/04/Hula zo dňa 01.04.2004 o vyrubení daňového nedoplatku na dani z pridanej hodnoty za obdobie august 2000 vo výške 165 220 Sk z dôvodu, že správca dane ani žalovaný neuznali žalobcovi predložené daňové doklady, pretože dodávateľ žalobcu nepodal za príslušné daňové obdobie daňové priznanie. Keďže podľa správcu dane, daňovník nepreukázal, že cena za uvedené bola zaplatená spoločnosti S., s.r.o. a že táto osoba aj platby prijala, vystavila faktúry a príjmové pokladničné doklady. Uvedené vyhodnotil správca dane ako neunesenie dôkazného bremena žalobcom. Uvedené rozhodnutie potvrdil žalovaný. Odvolací súd v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní preskúmal napadnuté rozhodnutia, ako aj rozsudok Krajského súdu v Trenčíne a dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného bolo vydané zákonne.

V danom prípade žalobca nesplnil kumulatívne všetky podmienky vyplývajúce z § 20 ods. 2 zákona č. 289/1995Z.z. o DPH, najmä preukázanie vecného súvisu medzi prijatým zdaniteľným plnením a daňovým dokladom, ktorým platiteľ dane deklaruje prijatie zdaniteľného plnenia. Pre splnenie zákonných podmienok pre vznik nároku na odpočet dane nepostačuje iba predloženie dokladov (faktúr)

s predpísaným obsahom. Daňové doklady musia jednoznačne preukazovať prijatie zdaniteľného plnenia, skutočnosť, že zdaniteľné plnenie bolo prijaté od platiteľa, ktorý fakturoval zdaniteľné plnenie. Pokiaľ nie je preukázané, že tieto hmotnoprávne podmienky boli splnené, nepostačuje na vznik nároku na odpočet dane z pridanej hodnoty, len samotná existencia daňového dokladu, hoci by obsahoval všetky formálno-právne náležitosti. Keďže žalobca okrem predložených daňových dokladov nepreložil iný dôkaz, ktorým by preukázal prijatie uvedeného zdaniteľného plnenia, rovnako nepredložil žiaden dôkaz o spôsobe dopravy predmetného tovaru konečnému odberateľovi, podľa názoru odvolacieho súdu žalobca neunesol v tejto časti dôkazné bremeno, pretože ani predložený príjmový a výdavkový doklad o tom, že plnenie vyúčtované v sporných faktúrach bolo zaplatené, nebolo v súlade s citovaným ustanovením § 20 ods. 2 písmeno d/ zákona č. 289/1995 Z.z., pretože nebol predložený doklad o bezhotovostnej platbe uskutočnenej prostredníctvom banky alebo doklad o platbe na pošte poštovou poukážkou a to napriek tomu, že faktúra daňový doklad č. X2. bol vystavený na celkovú fakturovanú sumu 458 065,30 Sk, teda na sumu, ktorá presahovala zákonom stanovenú výšku dane na vstupe, ktorá by mohla byť zaplatená aj iným spôsobom, než je uvedené v § 20 ods. 2 písm. d/ cit. zákona, čo však v tomto prípade splnené nebolo.

Na základe dožiadania správcu dane na Daňový úrad Dolný Kubín bolo zistené, že dodávateľ žalobcu v roku 2000, podľa predložených daňových priznaní v roku 2000, nevykonával žiadnu činnosť. Podľa názoru odvolacieho súdu neboli preukázané ani tvrdenia žalobcu nachádzajúce sa v administratívnom spise, že pri realizácii uvedených obchodov obchodoval s osobou, ktorá mu predložila výpis z obchodného registra spoločnosti S., s.r.o. osvedčenie, že je registrovaným platiteľom DPH a že na základe uvedeného, je nositeľom príslušných oprávnení a preto daňové následky nemôžu na žalobcu dopadať. Práve naopak, odvolací súd je názoru, že pokiaľ žalobca nevie preukázať identitu konajúcej osoby za spoločnosť S., s.r.o. následky znáša aj žalobca, keďže si mohol overiť osobné údaje osoby, ktorá za spoločnosť S., s.r.o. v týchto obchodných prípadoch konala. Pokiaľ by žalobca vychádzal z obsahu zápisu v obchodnom registri a tento by si preveril, zistil by, že osoba, s ktorou uzatváral obchody nie je alebo je konateľom zapísaným v obchodnom registri za spoločnosť S., s.r.o. resp. žalobca si mohol preveriť, či je takáto osoba zamestnancom spoločnosti, resp. či je oprávnená konať za spoločnosť S, s.r.o. V tomto prípade preto podľa senátu odvolacieho súdu neobstojí obrana žalobcu opierajúca sa o deklaratórne účinky zápisu zmien štatutárnych zástupcov v obchodnom registri, pretože v súlade s § 27 Obchodného zákonníka možno konštatovať, že zápisy, ktoré majú deklaratórny charakter, osvedčujú určitý stav, ktorý vznikol na základe inej právnej skutočnosti ako je zápis, avšak i zápisy deklaratórnej povahy, zakladajú značnú právnu istotu osôb konajúcich v dôvere v správnosť zápisu.

3./ Rozhodnutím č. VIII/256/881804/Hil zo dňa 06.09.2004 potvrdil žalovaný rozhodnutie správcu dane č. 645/230/37439/04/Hula zo dňa 01.04.2004,

ktorým správca dane určil žalobcovi zvýšenie DPH za zdaňovacie obdobie august 2000 vo výške 82 610 Sk. S poukazom na odvolacie dôvody žalobcu a citované ustanovenie § 44 ods. 5 zákona o DPH, nebola zistená senátom odvolacieho súdu nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného ani správcu dane. Predmetným platobným výmerom bola zvýšená DPH za zdaňovacie obdobie august 2000, keď nadmerný odpočet uvedený v daňovom priznaní bol vo výške 102 579 Sk a vlastná daňová povinnosť zistená daňovým úradom bola vo výške 62 641 Sk a daň bola zvýšená na 82 610 Sk.

Poukazujúc na uvedené skutočnosti dospel odvolací súd k záveru, že potvrdí rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, avšak aj z iných dôvodov ako sú uvedené v odôvodnení rozsudku prvostupňového súdu. Senát Najvyššieho súdu SR prihliadol aj na nesprávnu citáciu ustanovenia § 20 ods. 2 zákona č. 289/1995 Z.z., pričom odvolací súd túto vadu odstránil, keď preskúmal napadnuté rozhodnutia so znením zákona o DPH účinným, v rozhodujúcom čase pre posúdenie danej veci.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a keďže žalobca nemal v odvolacom konaní úspech, nepriznal mu nárok na náhradu trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 27. marca 2008

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková